

спектру послуг, що надаються банками є розширення інвестиційних послуг та розробка нових методів портфельного оцінювання цінних паперів банку.

Існує ряд перешкод діяльності комерційних банків з цінними паперами, зокрема: 1) відсутність належного оформлення теоретичної і термінологічної бази, яка є основою для розробки і надання комплексних банківських інвестиційних послуг підприємствам; 2) відсутність розрахунково-клірингових палат, які б хоч приблизно відповідали аналогічним у Європі; 3) повільний розвиток банківських інвестиційних послуг у галузі корпоративних фінансів, сек'юритизації і управління активами; 4) обмежене використання Інтернету для надання електронних банківських інвестиційних послуг; 5) відсутність ефективного механізму захисту прав інвесторів тощо.

З метою підвищення інвестиційної привабливості фондового ринку загалом та в розрізі операцій комерційних банків на ньому доцільно зробити наступні кроки: 1) суттєво розширити пропозицію цінних паперів; 2) створити умови для максимального використання потенціалу біржового ринку; 3) сприяти розвитку та становленню потужних національних інституційних інвесторів та стимулювати участь роздрібних та іноземних інвесторів на фондовому ринку.

На сьогоднішній день як фондовий ринок, так і банківська система, перебувають у стані розвитку та розглядаються як ключові сфери, за допомогою яких можливо покращити ситуацію на ринку фінансових послуг.

Для підсилення ролі банків на ринку цінних паперів потрібно вжити певні заходи. Передусім потрібно подолати небажання банків займатися інвестиційною діяльністю на ринку цінних паперів. Покращення цієї ситуації багато в чому залежить від оздоровлення економіки України, покращення фінансового стану підприємств, розвитку фондового ринку і інших зовнішніх по відношенню до комерційних банків обмежень.

На даному етапі важливим завданням є удосконалення інфраструктури ринку цінних паперів, а відповідно і професійної діяльності комерційних банків на ньому. Це дасть змогу покращити якість обслуговування інвестиційного процесу на ринку цінних паперів.

ВИКОРИСТАННЯ ОБЛІКОВИХ ДОКУМЕНТІВ ПІД ЧАС ВІЯВЛЕННЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ КОРИСЛИВИХ ЗЛОЧИНІВ

Мельник Г.А., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри гуманітарних та соціально - економічних дисциплін ННІПП НАВС Чугай О.М

Актуальність теми полягає в тому, що суттєвою ознакою злочинів у банківській сфері є те, що всі злочинні діяння не можливі без використання облікових документів. Тому інформація, яка міститься в бухгалтерських документах, записах на рахунках та в звітності, використовується при встановленні обставин, необхідних для доказування в кримінальній справі.

Для одержання інформації про діяльність підприємства, про зміни у засобах, викликані господарськими процесами, необхідно

кожну господарську операцію. Такі документи мають юридичне значення як доказ законності здійснення операції і правильності записів у реєстрах бухгалтерського обліку.

Первинні облікові документи - документи, якими оформлюються усі господарські операції, які здійснюються організацією. На основі первинних документів здійснюється бухгалтерський облік.

Досвід боротьби органів внутрішніх справ України із злочинами у банківській сфері, а також обґрунтовані прогностичні характеристики можливих правопорушень дають змогу виділити найпоширеніші способи скоєння корисливих зловживань, а саме: шахрайські операції з фінансовими ресурсами з використанням фіктивних підприємств; корисливі зловживання, що скоюються шляхом використання підроблених кредитних авізо; розкрадання грошових коштів шляхом використання підроблених чеків; розкрадання коштів вкладників шляхом повного або часткового їх не оприбуткування; привласнення касирами відділень банку частки облігацій державної позики при купівлі їх від населення; розкрадання грошових коштів шляхом привласнення нарахованих відсотків по вкладах клієнтів.

У зв'язку з недосконалістю системи банківського контролю злочинці можуть протягом досить тривалого періоду приховувати сліди своїх протиправних дій, що ускладнює їх документування.

Основними причинами, що сприяли зростанню злочинів у банківській сфері, стали: складність фінансової і бухгалтерської документації у банках; нестача фахівців-бухгалтерів; недосконалість чинного законодавства.

Необхідною передумовою ефективної боротьби з корисливими злочинами у сфері банківської діяльності є виявлення та вивчення чинників, які сприяють вчиненню злочинів.

Заходи щодо унеможливлення скоєння правопорушень у бухгалтерському обліку банків повинні стати:

- розроблення та оперативне впровадження нормативної бази попереджувального характеру щодо можливих правопорушень;
- підготовка кваліфікованих високоморальних кадрів, формування на їх основі кадрової основи фінансової системи;
- створення дієвої системи обліку і контролю діяльності банківських фінансових установ;
- реалізація переваг інформаційних технологій, освоєння нових комунікаційних мереж і систем, впровадження ефективних систем захисту банківської інформації;
- розроблення і реалізація заходів державного регулювання, адекватних вимогам забезпечення стійкого розвитку банківської системи.

Для вирішення згаданих вище завдань варто зорієнтувати роботу апаратів органів внутрішніх справ на боротьбу зі злочинами, вчиненими у фінансово-кредитній системі, як індивідуального, так і організованого характеру.

В основу діяльності органів внутрішніх справ можуть бути покладені такі напрямки:

- зміцнення оперативних позицій в установах банківської системи, удосконалення методичних основ виявлення і розкриття в них організованих фінансових злочинів;

- виявлення і боротьба з корупцією в органах влади і управління, а також у правоохоронній системі;
- організація ефективної взаємодії з місцевими органами влади і управління, громадськими і профспілковими організаціями у вжитті своєчасних заходів запобігання та припинення надзвичайних ситуацій соціального характеру, що виникають унаслідок нестабільної економіки на державному і регіональному рівнях

Як справедливо зазначалося у виступах учасників міжнародної науково-практичної конференції з проблем боротьби зі злочинами у кредитно-фінансовій та банківській діяльності, злочинність у зазначеній сфері вимагає насамперед зусиль, спрямованих на попередження цих злочинів, не на боротьбу з цими проявами, а на створення системи державних заходів, які б уможливили уникнення таких проявів.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Мардарович С.Б., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри господарсько - правових дисциплін ННПП НАВС Котирло О.О.

У контексті загальних процесів соціально - економічних та політичних реформ, які сьогодні впроваджуються, потрібно вивчати становлення ефективного ринку цінних паперів в Україні. Без створення конкурентоспроможного фінансового сектора, здатного мобілізувати та надавати реформованій економіці інвестиційні ресурси, будь-які масштабні економічні перетворення залишаться незавершеними та недосконалими.

Вирішенням цих питань в Україні займається єдиний орган, що впроваджує політику держави в сфері розвитку фондового ринку - Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Успіх економічної реформи в Україні тісно пов'язується зі функціональною роботою фондового ринку, аналізу і забезпечення його ефективності.

У розвитку фондового ринку України за часів її незалежності виділяють наступні етапи: підготовчий (1990 - 1995 роки) - протягом якого сформувалася основна законодавча база та створилися перші фондові біржі, перехідний (1996 - 2000 роки) - основною особливістю якого є перехід до послідовного керування розвитком фондового ринку, останнім етапом є період становлення з 2001 по теперішній час - за якого законодавча база формувалася в цілісну систему, котра регулює всі аспекти діяльності фондового ринку.

На даному етапі розвитку фондовий ринок України поки що не забезпечує основне своє завдання, а тобто, залучення фінансових ресурсів для інвестування інноваційних і інших довгострокових економічних проектів. Ризики на фондовому ринку пов'язані з недосконалою законодавчою базою щодо захисту інвесторів при вкладенні ними коштів у цінні папери, недоотриманням прав акціонерів, неадекватною дивідендною політикою, через зосередження торговців в основному на неорганізованому ринку з непрозорими правилами торгівлі.

Для уникнення даних ризиків потрібно вирішити низку проблем, які слід вирішити на фондовому ринку, а саме: невеликий обсяг і